

Sumonyi Zoltán

SELINUNTE, SELINUNTE!

Quasimodónak és Kavafisznak tisztelegve

Ott áll a C-vel jelzett romtemplom szögletén, mely
Hermokratész alatt már ujjá is épült, csakhogy
Krisztus előtt 500-ban! Utána Siracusa
sem tudta Kárhágótól, azaz a pún lakosság
barbárságától...

Szóval ott áll a C-vel jelzett
romok között, fölötte a dór oszlopfejek s a
leszálló napkorong. – Vár. Azaz, hogy várja. Mit vár?!

Hogy még hosszabbra nyúlják körötte minden árnyék?
Hogy végül egymagában botorkáljon le onnan
keresve szívós fű és cserjék között az ösvényt?
Lehet, lehet. Vagy inkább bevárja borzongását,
midőn mint régi Húsvét- hétfőkön új ruhában
hülő palánkok mentén sétálgatott az utcán
s rövid nadrágja és a térdzokni közt a combja
ludbőrözött már, de ő csak ünneplő új ruháját
hordozta föl-le, csakhogy az ÜNNEP el ne múljon? –

Ott áll a C-vel jelzett romtemplom csarnokában;
szeretne ott aludni, szeretne ott egy szállást,
akármilyet, csak messze ne kelljen menni, hogy ha
az árnyak és a harmat hülő verejtékceppje
beúzi mégis onnan...

Imre Flóra

RONSARD SZÁMOT VET ÉLETÉVEL

tizennégy éven át úgy éltem maga mellett
mint egy tárgy amelyet kezéhez szoktatott
egy fésű egy pohár egy könyv egy toll – de kellek
az életének így vagy úgy része vagyok